

og ulykkesforsikring omhandles i § 1, stk. 1, litra d, og som herefter alene angår indskud m. v. af opsparingsmæssig karakter, bestemmes: „Fradraget i den skattepligtige indkomst kan ikke overstige et samlet beløb af 2.500 kr.“ Grænsen er ens for forsørgere og ikke-forsørgere, hvilket for ikke-forsørgere betyder en forhøjelse på 500 kr. i forhold til den hidtidige samlede fradragsramme. For begge kategorier af skatteydere kommer hertil den indirekte udvidelse af fradragsrammen, der fremkommer ved udskillelsen af udgifter til syge- og ulykkesforsikringer.

I et i betænkningen stillet ændringsforslag, som vedtoges ved 2. behandling, havde man bibeholdt adgangen til — inden for yderligere 1.000 kr. — at fradrage udgifter til sådanne renteforsikringer m. v., som af den skattepligtige er henført til det begrænsede fradrag med den virkning, at de løbende udbetalinger til sin tid kun skal beskattes for 70 pct.s vedkommende (lovens § 5, litra d), men denne bestemmelse bortfaldt ved 3. behandling ifølge et ændringsforslag i tillægsbetænkningen, hvortil bemærkedes følgende:

„Ifølge den nævnte lovbestemmelse i dens nugældende form er den begrænsede fradragsramme udvidet med 1.000 kr., for så vidt angår de i lovens § 1, stk. 1, litra d, under nr. 3 nævnte beløb, som af den skattepligtige er anvendt til præmier for renteforsikringer m. v., for hvilke der normalt er fuld fradragsret, men som er valgt henført til den begrænsede fradragsret med den virkning, at udbetalingerne til sin tid på disse forsikringer kun kan beskattes for 70 pct.s vedkommende.

Denne fradragsramme blev fastlagt i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 372 af 1. december 1962 om skattelettelse for visse indskud m. v. I skattelettelseslovens § 9 er optaget en bestemmelse, hvorefter det samlede beløb for fradragsberettigede udgifter og skattelettelsesberettigende indskud m. v. højst kan udgøre 2.500 kr. for forsørgere og 2.000 kr. for ikke-forsørgere, og de skatteydere, som benytter retten til nævnte ekstrafradrag, mister således efter de gældende regler adgangen til at opnå skattelettelse i henhold til loven af 1. december 1962.

Når skattelettelsesloven nu foreslås ophævet, bør også ekstrafradraget på 1.000 kr. for de til den begrænsede fradragsret henførte renteforsikringer m. v. bortfalde, idet man ved at bibeholde fradraget ville stille skatteydere, der har tegnet sådanne forsikringer, væsentligt bedre end de øvrige skatteydere, for hvem den nu foreslåede udvidelse af fradragsrammen til 2.500 kr. modsvares af, at de mister den hidtidige adgang til skattelettelse.“

Ifølge bestemmelser, som indsattes i lovforslaget ved ved-